Оксані

1.

Жовтий вечір. Оранжеві свічі.
Кварта вицвілого вина.
Ти вина моя перша і вічна.
Ти єдина моя вина.

По дорозі безпечної долі,
по дорозі битого шкла
я несу тебе, вірну і голу,
не втираючи осінь з чола.

Ти мовчиш. Ти повинна мовчати.
З-під зачинених мертво очей
тихо сочиться страх дитинчати
і повільно по щічці тече.

Нам назустріч виходить карета.
Стигле ложе постелено в ній.
О наївні химери поета!
О безпомічна цнота надій...

2.

нам сьогодні повільно безладно невлучно
говорити мовчати і знов говорити
і спиратись на часу тоненьке поруччя
і затяжно останню цигарку палити

потім знову мовчати мовчати мовчати
доки нерви не стверднуться сіткою дроту

і ховати в очах нуклуїдні карати
чи то крові чи сліз чи наруги чи поту

членувати думки на потерті скрижалі
на свавільні листівки на мудрі рулони
і самотньо довершувать психоаналіз
голубого дощу на роздвоєне лоно

ми повинні багато ми довго повинні
забувати про щастя під вітром вишневим
і кусаючи губи криваві аж винні
роздягати очима стару королеву

королева підходить спокійно панове
під сорочкою білою кості зелені
нумо гордо дивімось а нум гонорово
говорімо про сексу пориви шалені

говорімо... та ні стоїмо як дерева
і останнім зусиллям ковтаємо муку
супокійно підходить бліда королева
для цілунку сухотну протягує руку

3

ідеш і бачиш
колючі груди
ідеш і бачиш
голос білявого хлопця
в червонім кашкеті
ідеш і бачиш
дорогу яка не веде

котяться з неба
розпечені персики
меркне

маліє

жовта гора
спертися ліктями
поглядом спертися
впасти долілиць
пропасти
пора

лежиш і чуєш
тріпоче камінь
лежиш і чуєш
солодке вологе тепле
котиться зліва
лежиш і чуєш
усмішку винного

я винен
вина моя
стиснена в правій руці
я винен у тому що я не подібен на себе
я винен у тому
що горобці
склювали усіх без винятку
зебрів

смугасті
китиці
кити

кентаври
круг

мене

круг

тебе

смугасте цунамі
заливає таврію
і
залишає
смугасті дебрі

дерево сходить
заходить дерево
сонце ворушиться
сон червоніє
де Ти Господи
янголи де ви
озовися
Діво Маріє…

4.

ви такі ж як і я
наївні
ви такі ж як і я
довірливі
на бантинах спите
як півні
і встаєте щоранку
з півнями

а мені залишилось

спинитися

на четвертій сходинці

знизу

усміхнутися

помолитися

і вдягнути чернечу ризу…